

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

OP
TIDSKRIFT FÖR
GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Ledare: Hinder och hyfs

Alkohol — missanpassning
av Eric Helldal

Återblick — framtidshopp,
L.-E. Skarin uttalar sig

Harry Lindgren: Ungdomsgårdarna
i Framtidssverige

Hobbytips till påsk

Ungdomsberedningen
bör påskyndas...

Ungdomen och nöjeslivet

UTGIVEN AV:
BARNAVÅRDSNÄMNDENS
UNGDOMSDELEGATION

NUMMER 1 · FEBRUARI 1961
ÅRGÅNG 10 · PRIS 1:—

ingen panik —

WMB CELLPLAST

håller båten flytande!

WMB CELLPLAST har visat sig effektivt ersätta koppartankar och vattentäta skott.

WMB CELLPLAST är uppbyggt av små, helt slutna luftceller och absorberar således inte vatten. Låg volymvikt.

WMB CELLPLAST möglar och ruttar ej, angripes ej heller av insekter. Vare sig sött eller salt vatten inverkar på materialet. Obegränsad livslängd.

WMB CELLPLAST kan placeras i outnyttjade utrymmen. Lätt att bearbeta.

WMB CELLPLAST användes även till flyt- och livbojar, sjömärken och andra marina ändamål.

OPTIMISTJOLLEN är utrustad med flytkroppar av WMB CELLPLAST.

WMB *Isoleringsaktieföretaget*

— specialföretaget för isolering —

Eklandagatan 55 Tel. 20 02 90 Göteborg S

Hinder och hyfs

Stundom kan en medmänniska bli en motmänniska, ett besvärligt hinder på vägen i ens liv. Otaliga exempel skulle utan större besvär kunna letas fram av oss alla. Låt oss t. ex. kasta en blick på en av riksvägarnas bilköer, eller vill Ni hellre titta på jäktade nutidsmänniskor med väskor och paket på väg i och ur en spårvagn där var och en medpassagerare betraktas som ett hinder, eller betrakta slagsmålet om sociala positioner eller se på den avundsjuka kampen om ekonomiska förmåner. Överallt finner vi aggressioner och aversioner mot, mot, mot . . .

Ingen är väl så ljusblå, att den tror på ett liv utan friktioner och motsättningar. Kanske vore det inte ens nyttigt med en sådan tillvaro. Men det ökade antalet situationer och tillfällen, då de obehagligaste och mest nedslående sidorna av människan kommer fram i dagsljuset, är — ur vilka perspektiv man än vill se det — verkligen irriterande för det mänskliga.

Vi har lite till mans brist på hut och hyfs, takt och ton. Att finna regler för vårt handlande i förhållande till medmänniskan är verkligen inte lätt och under alla förhållanden går det inte med det allmänna gläfs om regler och normer, som så många ropar efter just nu.

Att fostra unga människor till hyfs i ett ohyfsat vuxetsamhälle är en uppgift som egentligen verkar hart när omöjlig. De unga har ju att leva och lära under en ständig uppvisning i dåligt föredöme från dem som borde vara föredömen.

Det tycks också vara svårt för de äldre i samhället att vara föredömen. Många vuxna vågar inte vara föredöme inför den kör av andra vuxna som kritiserar och ironiserar. Hur många i sällskap vågar säga nej till en sup vid ett festtillfälle med s. k. helyllesvenskar? Vem vågar säga ifrån att rökning är en snuskig och

ingalunda ofarlig sysselsättning? Vem vågar överhuvudtaget säga till en annan vuxen — och ungdom — om det som är snyggt och lämpligt i ett kultursamhälle. Svaret är: Ytterst få, därför att vi är livrädda, rädda för att ta följderna av ställningstagande, rädda för att visa kärlek, rädda om vår prestige, rädda för att visa oss ledsna, rädda för att visa oss intresserade av politik, rädda för religion — eller är det kanske likgiltighet jag vill tala om?

Av allt som här är uppräknat fruktar jag mest det ljummiga. Det finns så oerhört gott om dylika människor, som just nu nöjer sig med att äta sej mätta och putsa sina bilar.

Denna uppvisning i avkönad neutralitet hos oss kan endast medföra ett resultat: likadana ungdomar, unga människor som vi sedan beskyller för brist på bildning och hyfs.

Vad skall vi göra? Ge akt på oss själva i hyfssituationerna, ta vara på alla de tillfällen i livet, då man med gott exempel skulle kunna visa de unga på alternativ till det destruktiva. Det kan ske i hemmet, i spårvagnen, på bilvägarna, i kamratkretsen eller på nöjestillställningen. De okunnigt tvehågsna, som döljer sig bakom en ofta blaserad attityd av "det där tror jag inte på, det är löjligt, det där rör inte mig", dom skall ryckas i kragen och lära sig begripa sin egen och omgivningens situation.

Kalla det gärna för en väckning. Ty det hela handlar om sömniga människor, människor i dvala, som måste få höra om det mänskliga, måste uppleva det.

Vem tycker Ni skall vara väckarklocka? Och vem skall dra upp klockan?

K. A.

Bollen

är alla ungdomars förtjusning och frågan är om inte många vuxna skulle vilja vara med, om de bara fick tillfälle. Bollen — och pucken också för att tala ett aktuellt vinterspråk — har en utomordentlig förmåga att få folks leklynnne att bryta fram och stimulerar ofta till en mycket livgivande samvaro. Det lär spelas boll överallt, bland lappar och hos folk långt nere på sydliga latituder. Vi finner bollen i barnkammaren där den ibland användes av människobarn, långt innan de kan gå. Bollen förekommer som ett "stridsäpple" när en mångtusenhövdad skara på läktarna vrålar ut sin begeistring respektive förbittring i det avgörande skedet av världsmästerskapet i fotboll. Bollen kan sätta sinnena i brand men också få den inbitne bollälskaren att njuta i fulla drag, exempelvis när en väl avvägd passning når sin rätta adress eller när ett skott — "en mörsare" gör nätet "till en strut". På vinterdagarna fylkas folk kring bandy- och numera framför allt ishockeyarenorna. Handbollen har fått en broder som växer till sig — basketbollen — och här och var spelar man ännu korgboll. Ibland klär bollen sig i plym och då sysslar man med badminton, en sport som kräver både teknik och kondition. Tennis leder tanken till Wimbledon och spännande dueller inför sakkunnig publik. Många, många olika former av bollutövning skulle kunna nämnas.

Bollen förekommer i olika materialsorter. Gummibollen studsar så härligt mot gårdsasfalt och husväggar men en fotbollsmatch utan en riktig "läderkula" är ingen riktig match numera. En boll tillverkad av papper eller tyg tillhör väl i allmänhet det förgångna och kan man nu endast återfinna vid spontana tillfällen.

När våra omslagsfotografer valt en ruschig ishockeybild så är det nog icke utan skäl. Man kan ju visserligen säga, att ishockey spelas utan boll, man använder ju i stället en gummitrissa, pucken. Alla vet vi emellertid vilken roll ishockyn numera spelar som vinteridrott bland vår ungdom. Överallt där en gnutta is kan uppdrivas, ser man spelande pojkar, oftast

Foto: Döbeln. Aktör: Döbeln jr

även på barmark, utan skridskor, ett förhållande som vi göteborgare ofta ställs inför. Ishockeyn är sporten för den hetsiga nutidens ungdom. Med sina krav på snabbhet och hårdhet hos utövarna lockar den till sig allt flera intresserade. För Göteborgs och kanske även för många andra orter i Sverige kommer därför kravet på konstfrusna banor i framtiden att bli mycket stort. Man vågar sia om en kraftig utökning av "Tumbas" och Lasse Björns sport.

*

Omslagsfoto: Döbeln-Mattsson

Järnbrotts Ungdomsråd

presenterade i början av februari månad sin nya folder om föreningarna och ungdomsarbetet inom Järnbrott-Kaverös. I broschyren kan såväl föräldrarna som deras ungdomar få reda på vad det finns för olika möjligheter att under fritiden sysselsätta sig med uppbyggande fritidsverksamhet. Ungdomsrådet har finansierat den lilla skriften genom att låta olika affärsmän i stadsdelen annonsera i densamma.

ALKOHOL – MISSANPASSNING

Rektor Eric Helldal på Fagareds ungdomsvårdsskola konstaterar i nedanstående artikel att det finns ett intimt samband mellan alkoholvanor och missanpassning hos ungdom. Rektor Helldal belyste även ämnet vid en konferens nyligen i Göteborg, anordnad av CFN, Nykterhetsnämnden och Barnavårdsnämnden.

När man som jag i över trettio år tjänstgjort vid en ungdomsvårdsskola och följaktligen haft att göra med mängder av elever, kan jag lätt konstatera att det finns ett intimt samband mellan ungdomens alkoholvanor och deras beteenden. Faktum är att under de senaste åren har också sprit- och narkotikamissbruket tilltagit i oroväckande grad just bland den ungdom, det här är fråga om.

En mycket stor procent av våra elever kommer från hem, där antingen fadern eller modern eller båda har missbrukat sprit i sådan omfattning, att det måste anses vara ödesdigert för deras barn. Över huvud taget får nog sägas att ett begynnande sprit- eller narkotikamissbruk är betingat av miljöfaktorer. Gängen och vissa arbetsplatser spelar här också en betydande roll. I en av våra större städer finns ett ganska intressant exempel härpå. Det är ett gäng pojkar, som tagit vinpropagandan ad notam. De dricker således endast vita lättviner och kallas därför "blanco-boys". Över huvud taget är de helt sysslolösa och bidrager inte till sin försörjning och utgör därför en irritation i samhället och för polisen. Det är sorglösa, glada och välbegåvade gossar.

Ibland mitt klientel finns också exempel där man kan tala om att vederbörande är hemfallen åt ett spritmissbruk, där man super ensam och där man således strävar efter att bli påverkad och berusad. Oftast rör det sig om mycket ensamma och övergivna pojkar, någon gång med lättare lyten av något slag.

Enligt min mening finns det således ett mycket starkt samband mellan brott och sprit. Våra elever är i nyktertillstånd oftast vänliga, följsamma och verkar i stort sett ganska riktiga och normala. I berusat tillstånd är de helt annorlunda, de är "tuffa", djärva och fräcka. Många av dem säger själva att de inte skulle företa sig

något olagligt, om de inte hade varit spritpåverkade. I en del fall förekommer dock att man begår stölder för att komma över sprit och få pengar till nöjen. Sålunda är automatstölder bland ungdomar ganska vanliga. Under senaste tiden har man börjat att "knäcka" parkeringsautomater för att sedan, när man kommit över tillräckligt med pengar, inköpa "langarsprit". Automatstölder i källare är också ganska vanliga. Dessutom förekommer i relativt stor omfattning stug- och villainbrott. Man tror nämligen, vilket också ibland händer, att det finns sprit förvarad i sommarstugor. Unga flickor, som är prostituerade, och pojkar, som är homosexuellt prostituerade, använder också sprit för att komma över sina hämningar. De vill gärna ha sprit inför det "äckel" de känner och blir därför ofta bjudna på sprit av sina "offer". Det finns också exempel på omvända förhållandet. Flickor, som sökt kontakt med pojkar och som bjuder på sprit för att få pojken i det stämningsläge, hon önskar. På min skola har vi vid flera tillfällen på det sättet beslagtagit sprit av flickor, som besökt skolan.

De flesta grova våldsbrott, som utförts av ungdomar under de senaste åren har nästan alltid föregåtts av spritförtäring. Bland mitt klientel finns mängder av exempel härpå. Sedan spriten blev fri hade man trott och hyst förhoppning om att den olagliga försäljningen, "spritlangningen", skulle upphöra. Det är emellertid snarare tvärtom — åtminstone har jag en känsla av att den ökat i betydande grad just bland ungdom. Utan tvekan är det också så, att det finns gott om äldre ansvarslösa människor, som köper sprit åt yngre. Vid samtal med unga lagöverträdare om deras brott försöker många komma undan med den förklaringen att "jag var så full, så jag visste inte vad jag gjorde". Det skall då uppfattas som en för-

mildrande omständighet. Det anser jag vara en mycket farlig inställning som det åligger oss pedagoger att arbeta bort.

För en liten tid sedan hade jag här på skolan en mycket snäll, trevlig och välbegåvad pojke. Han blev emellertid återtagen hit beroende på att han dels använt sprit i sådan omfattning, att det rent av kunde anses vara ödesdigert för honom och dels därför att han i berusat tillstånd slagit en vaktman i Stockholm på ett synnerligen grovt sätt. Pojken påstår att han ingenting minns och jag tror honom gärna. Han blev sedermera dömd av Stockholms rådhusrätt. För mig är det ofattbart att denna snälla och jämförelsevis beskedliga pojke över huvud taget kunde göra sig skyldig till ett så grovt brott. I detta fallet torde det väl vara så att pojkens tillstånd vid tillfället var patologiskt.

Många av våra elever kommer från hem, som är präglade av mycket stora motsatsförhållanden mellan makarna. Det kan vara oenighet om barnens uppfostran, om ekonomi o.s.v. Miljön i dessa hem blir helt naturligt ganska otrivsamt, vilket gör att ungdomarna söker sig ut. Det finns också exempel där föräldrarna tidigt bjuder sina barn på sprit. I ett fall bjöd en mor sin 13-åriga son dagligen på en sup till maten under föregivande av att pojken blev snällare och vänligare, sedan han fått sprit. Bland våra elever finns också exempel på motsatsen. En pojke, vars far under långa perioder varit intagen på vårdhem för alkoholmissbrukare och modern varit intagen på mentalsjukhus också för alkoholmissbruk, insåg vådorna av föräldrarnas beteende och beslutade sig för att aldrig använda alkohol, vilket han också hittills har hållit. Vidare finns det exempel på en alkoholism, som jag brukar kalla "en smygande herrskapsalkoholism". I ett fall hade vi en pojke, vars föräldrar båda hade jämförelsevis högavlönade tjänster. Fadern är en samvetsgrann duktig tekniker, helt nykter. Modern är anställd på kontor och använder under sin fritid sprit i sådan omfattning, att det måste betraktas som allvarligt ur både familjens och hennes egen synpunkt. Sonen är ganska förslagen och

utnyttjar situationen genom att pressa modern på pengar under hot om att han annars talar om för fadern, hur full hon varit då och då. I ett annat fall, där också båda föräldrarna är förvärvsarbetande, fadern är en ämbetsman med en mycket god akademisk bildning, är det fadern som missbrukar sprit och sonen utnyttjar här också situationen. I båda dessa fall har ingenting förmärkts på deras respektive arbetsplatser och inte heller har saken kommit till vare sig nykterhetsnämndens eller barnavårdsnämndens kännedom. Utåt har man lyckats dölja alla skavanker och fasaden har varit helt klanderfri.

Slutligen skulle jag också vilja säga några ord om thinnermissbruket, som nu går som en våg bland vårt klientel i den lägre tonåldern. Efter den 1 januari i år får thinner och liknande preparat inte säljas till ungdomar. Emellertid har jag under januari månad konstaterat, att bestämnelserna inte helt följts. Thinnermissbruket är miljöbetingat och smittar av sig med en ganska lavinartad fart. Ungdomarna förstår inte heller de påtalade faror, som är förknippade med användningen av dessa preparat. Det är emellertid en tröst att man ännu inte träffat på äldre "sniffare". Det är tydligen en företeelse, som så småningom går över. Det finns emellertid enligt min mening den misstanken, att thinner-sniffning så småningom kan övergå i ett spritmissbruk och även ur den synpunkten bör givetvis allt göras för att skydda barn och ungdom från att lägga grunden till alkoholism eller narkomani.

Bland ungdomar har under senaste åren ett tilltagande narkotikamissbruk kunnat förmärkas. Det säljs och köps tabletter i alla möjliga och omöjliga former. Vid ett tillfälle beslagtogs på skolan ett 50-tal vita tabletter, som inköpts på centralstationen i Göteborg för 25 kronor. Vid analys av tabletterna visade det sig, att det var helt ofarliga kalktabletter. Vid samtal med eleverna om dessa ting berättas att om man bara har pengar så går det också att komma över all slags narkotika.

I nya barnavårdslagen är det klart ut sagt att sådana ungdomar, som missbrukar rusdrycker eller narkotiska medel,

Återblick - Framtidshopp

Ordf. i barnavårdsnämndens ungdomsdelegation, L.-E. Skarin:

Under år 1960 gjordes från ungdomsbyråns och ungdomsgårdarnas sida en ny och betydelsefull insats på fritidsverksamhetens område, och det var genom "Toppen"-arrangemangen. Då arbetet uteslutande utfördes som oavlönat fritidsarbete för ungdomsgårdarnas anställda och i övrigt hårt betungade personal, och även som fritidsarbete för ungdomsbyråns personal, är det så mycket mera värt ett erkännande och uppskattning. Att dessa dans- och underhållningskvällar inte har medfört ett öres utgifter är ju uteslutande tack vare det oavlönade frivilliga arbetet från alla håll, och även tack vare direktör Staafs på Valand tillmötesgående, att upplåta lokalerna och all övrig service, som han ställde till förfogande. Ett särskilt erkännande är initiativtagaren till denna fritidsverksamhet värd. Det är artistförmedlingens föreståndare Georg Wiklander. Utöver, att han var förslagsställaren till "Toppen" utförde även han ett stort oavlönat frivilligt arbete och gjorde mycket värdefulla insatser, som han är värd ett mycket varmt tack för. På Ungdomsdelegationens första sammanträde för året, erinrades också om Georg Wiklanders initiativ och stora insatser. Att det hela blev ett vällyckat experiment är inte minst orsakat av det sätt, som ungdomskonsum-

skall tillrättas från samhällets sida genom ingripande av barnavårdsnämnden. Detta betyder således bl. a. att ungdomsvårdsskolorna i större utsträckning än tidigare kommer att få mottaga elever med alkoholbesvär. Som jag inledningsvis omnämnde, är alkohol och narkotikamissbruket ofta miljöbetingat. Detta gör att vi inom ungdomsvården kommer att få vissa svårigheter, då missbruket kan komma att sprida sig i elevgruppen bara genom att man talar och skryter om det. Detta anser jag vara skäl nog att hålla på en ganska strikt differentiering av elevmaterialet.

lent Kjell Andersson och alla hans medhjälpare utförde det hela på. Även delegations- och stadsfullmäktigeledamoten Gunnar Björklund var med på flera hörn och gjorde uppskattade insatser. Alla är väl värda ett varmt tack för allt oegennyttigt arbete i detta sammanhang.

Under året har den under 1959 startade båtbyggeriverksamheten tagit verklig fart. Detta torde väl vara en av de allra värdefullaste insatserna på fritidsverksamhetens område och det allra bästa beviset för, att fritidsverksamhet under samhällets ledning eller med samhälleligt stöd ändå kan vara av ofantligt värde. När man med egna ögon sett med vilken lust och med vilket intresse pojkar ägnar sig åt sina båtar under vårens utrustningstid och under sommarhalvårets seglingssäsong så måste man bli frälst för detta slags fritidsverksamhet, även om man aldrig suttit i en segelbåt. Kanske kan det väcka ett intresse för livet. Ett intresse, som ingalunda dödar intresset för idéellt arbete på andra områden, utan som tvärt om håller den andliga spänsten vid liv, och gör den unga människan långt mer mottaglig för idélivets värld, än vad annars skulle blivit fallet.

Två andra värdefulla skott på verksamhetens stora träd, som spirat under år 1960, är arbetet med och bland "raggarna". Går det att sätta en smula kultur på dessa ungdomar, och rädda dem undan en asocial livsföring, är ofantligt mycket vunnet. Här vågar man endast säga "lycka till" och uttala en förhoppning, att vare sig kurator Jan Cederlöf eller föreståndaren för Katrinelunds ungdomsgård Sigurd Lie skall förtröttas av alla mot-

"En resa genom tiden"

Assistenten vid Högsbotorps Ungdomsgård, Pirkko Sjödin, berättar om ett underhållningsprogram, som man genomförde på gården nyligen.

Detta var det tredje programmet av liknande karaktär. Syftet med dessa har varit att aktivisera både ungdomarna och ledarna och en gång i terminen har man samlats för en gemensam uppgift. Det har även visat sig vara en stärkande injektion för gårdens verksamhet.

Men kan faktiskt göra sevärda program med ungdomar utan scenvana och publiken har till och med tyckt att just det ungdomliga och icke utstuderade uppträdandet har haft sin säregna charm. Dessutom är det alltid ett utmärkt tillfälle att engagera föräldrarna för ungdomsgårdsarbetet, ty vem är inte frestad att komma och höra sin skönsjungande son eller se sin mannekängande dotter?

Dessa unga, noga räknat 100 ungdomar, som medverkade i senaste programmet,

gångar, som kommer att möta dem. Det andra skottet, som också är ett initiativ från den energiske kuratorn Cederlöf, är arbetet bland de s. k. asociala gängbildningarna. Vi får innerligt hoppas, att stadskollegiet har möjlighet att bevilja anslag till denna verksamhet, som ju i ordets verkliga bemärkelse är en brottsförebyggande verksamhet, och som utan minsta tvekan är en i lagen föreskriven arbetsuppgift för barnavårdsnämnderna. Kan man genom att ingripa i och taga ledningen av dessa gängbildningar, förhindra att samhället omhändertager ungdomarna och tvingas placera dem på ungdomsvårdsskolor och upptagningshem, blir det verkligt stora ekonomiska besparingar för samhället. Då ersätter 14.000:— kronor kanske den tiodubbla summan.

Detta var en återblick, men en återblick, som samtidigt är en förhoppning på den kommande verksamheten, en förhoppning, om att det, som på fritidsverksamhetens område har startats under år 1959 och 1960, skall växa sig starkt och ge goda resultat och god utdelning i framtiden.

hälften agerande på scen och övriga i andra uppgifter, var plockade ur ett tiotal olika klubbar. Särskilt bearbetades "löshästarna", de som inte tillhör någon klubb men ändå tyr sig till gården. De jobbade i statistroller, och som scenarbetare, ordningsvakter, serveringspersonal samt med tryckning, affischering o. dyl.

Kladdklubben värvade nya medlemmar genom sin friska och okonventionella "utställning" arrangerad av ledarinnan tant Pepi. I lekhallen sysselsattes barnen med tant Elvy som lekledare assisterad av flickor från gården. Vid ett tidigare program ställde fotoklubben ut sina motiv och pyntgruppen visade sina arbeten. Tonårsömnaden har medverkat i alla program bl. a. med en historisk klädrevy med början från 1700-talet. Den här gången hade man en silverglitrande ram på scenen och i den uppenbarade sig Margaretas flickor i egenhändigt sydda creationer. Flickan i den mörkblåa sammetsklänningen piffade upp sin posé i ramen med en röd ros och blondinen i chic resdräkt fyrade av en fotoblixt innan hon gick sin runda. De tuffa men otränade "raggarnas" scen förgylldes med en sång ur Tolvskillingsoperan, genomförd av Bosse med den ledigheten som flerårig rutin ger.

Scendekorationerna var fåtaliga. Tonvikten var lagd på dräkter och belysning. En gondolsilhuet i förgrunden ledde tankarna till Venedig. Och när gondoljären Uno sjöng O Sole Mio för det svärmiska paret i gondolen var publiken helt med på noterna.

Det noterades många nya medlemmar till olika grupper den söndagen. De osäkra har fått självförtroende genom ansvaret och framgången, ledarna inspiration för kommande tider och ungdomsgården har kommit en bit på vägen att fylla sin väsentligaste uppgift. En uppgift att skapa en ungdomens egen värld, där den unge känner sig hemma och så småningom finner sin funktion i tillvaron.

Ungdomsgårdarna

i

Framtidssverige

av ungdomskonsulent Harry Lindgren

Ungdomsgårdarna och deras arbetsformer är i dag omstridda. I framtiden tror jag dock att ungdomsgårdarnas sätt att arbeta blir allmänt accepterat. Och gårdarna blir inte bara till för ungdom utan för alla åldrar. Fil. lic. Ulrich Herz har i en artikel i tidningen *Arbetaren* hävdat, att föreningarna under 60-talet "kommer att förvandlas till serviceinrättningar", där människorna, oftast kanske familjevis, då och då för omväxlings skull "konsumerar" lite bildning, förströelse eller vad det annars kan vara fråga om (en fest, en studie-cirkel, en sällskapsresa). Organisationerna kommer att skötas av tjänstemän. Folk betalar sin avgift — det kan ju vara bra att ha de där föreningarna — men de engagerar sig inte längre". Helt vill man väl inte tro på Herz framtidssbild, men faktum är nog att föreningarna måste göras allt mera servicebetonade och att de måste försöka ordna egna lokaler och klubbhem där medlemmarna kan komma så gott som dagligen. Sedan blir skillnaden mellan föreningen och ungdomsgården inte så stor.

Ungdomsgården — eller kanske ännu bättre fritidsgården — kommer nog i Framtids-Sverige att liksom hittills bjuda på en öppen verksamhet med ett trevligt inrett café där man kan sitta och prata, spela spel, läsa och lyssna på grammfon o.d., men där det även sker en viss aktivitet i form av diskussioner, levande musik o.d. Den öppna verksamheten skall också bjuda på bordtennis, biljard, miniatyrgolf och andra lämpliga spel. Programkvällar med film och föredrag samt nöjesarrangemang av olika slag är förstås obligatoriska.

Framtidens fritidsgård måste givetvis rusta sig för en omfattande grupp- och klubbverksamhet. I Oslo, vars kommunala ungdomsverksamhet jag fått tillfälle att studera nyligen, ställer man stora krav på grupp- och klubbledarna, som får avge skriftliga rapporter efter varje samman-

komst. Rapporterna diskuteras sedan med gårdsföreståndaren. Den framtida svenska fritidsgården tror jag dock inte så helt skall inrikta sig på förebyggande ungdomsvård. Tillgång till mycket kvalificerade gruppleddare, som kan placeras tillsammans med en grupp s.k. missanpassade ungdomar, är dock ett viktigt önskemål för framtiden. Gruppleddarna för övrigt skall ju hjälpa ungdomarna, och de äldre på gården, att få utlopp för sin aktivitet och skaparlust i alla de olika hobby- och intressegrupperna.

Framtidens ungdomsgård måste ägna stor kraft åt att ge ungdomen möjligheter att vara med och arbeta i klubbar och föreningar. De intresselösa ungdomarna kan gradvis tränas till ett organisationsintresse genom att börja i t.ex. en reseklubb, fortsätta i en mera lösligt organiserad klubb på gården för att sedan kunna vinnas för ett direkt idéburet arbete i en ideell organisation. I framtiden måste man ju räkna med att den meningslösa motsättningen mellan ungdomsgårdar och föreningar upphört, bl.a. därför att föreningarna blivit alltmera av fritidsgårdar och gårdarna alltmera föreningsinställda.

Är nu skillnaden mellan dagens och morgondagens ungdomsgård-fritidsgård så stor? Nej, jag tror att formerna blir i stort sett desamma. Däremot måste våra kunskaper om dessa arbetsformer och vår metodik för verksamheten förbättras avsevärt om vi skall kunna ta emot alla de människor som har behov av kommunalstöd fritidsverksamhet av gårdstyp. Runt om i landet pågår ju en "försöksverksamhet" i stor stil när det gäller mål och metoder för ungdomsgårdsarbete. Tiden kan nog snart vara mogen att samla alla dessa erfarenheter och få en större enhetlighet i vår verksamhet för att skapa en givande fritidsservice för människorna i Framtids-Sverige.

Hur går det med fritidsverksamheten i ytterområdena?

frågar Gösta Sykfont

Då Göteborgs stads Bostads AB byggde sitt första bostadsområde, i Torpa, lät man inreda en del källarlokalerna, avsedda för fritidsverksamhet av olika slag. För att dessa lokaler skulle bli använda för den avsedda verksamheten, sammankallades hyresgästerna till ett möte, där de uppmanades att själva ta hand om lokalerna och organisera verksamheten och så bildades Torpa Fritidsförening, den första i sitt slag i Göteborg.

Sådana föreningar har sedan efterhand bildats inom åtskilliga av de nybyggda bostadsområdena, där lokaler ställts till förfogande och den första föreningen har i stort sett fått stå modell för de efterkommande. Således har vissa lokaler fått fast inredning t ex för snickeri, vävning, bordtennis och foto. I övriga har verksamheten varierat. Bland de ämnen som förekommit kan nämnas språkkurser, sömnad, teckning och målning, konsthantverk, bokbinderi, schack, bridge, barnteater och annan grupp- och hobbyverksamhet speciellt för barn och ungdom.

I verksamheten har även ingått mera tillfälliga arrangemang, såsom anordnande av fester och samkväm, filmföreställningar, Luciafirande, påskeld, bussresor, trafikpropaganda och poängpromenader m. m.

Att bedriva fritidsverksamhet i lokaler, förlagda i bostadshus, har dock medfört bekymmer och irritation av olika slag. Hamrandet i snickarlokalerna, dunkandet från vävstolarna och smällandet av pingpongbollarna tränger upp i lägenheterna och irriterar hyresgästerna. Bedriva barnverksamhet är också svårt att göra ljudlöst. Gång i trapporna till och ifrån lokalerna kan också irriteras.

De sistnämnda olägenheterna har väl delvis kunnat elimineras i de nyaste områdena, genom bättre isolering och genom att förlägga ingångarna direkt utifrån. Andra olägenheter som är svåra att komma till rätta med är inbrott och ska-

degörelse samt barn som samlas utanför och stör respektive grupper inne i lokalerna.

Eftersom de första föreningarna nu varit verksamma i över tio år har åtskilliga erfarenheter gjorts. T. ex. att det är svårt att uppehålla det stora intresse som finns i början då området är nytt och hyresgästerna är nyinflyttade. Utvecklingen och de ändrade vanorna har haft sin betydelse. Verksamheten som i början i stor utsträckning var avsedd för vuxna, har alltmer fått inriktas på barn och ungdom, eftersom dessa visar det största intresset. Det finns ju ingen anledning att beklaga en sådan utveckling, tvärtom. Här har också en del andra ungdomsorganisationer kommit in i bilden och börjat med verksamhet i fritidsföreningarnas lokaler. Detta har varit till fördel och betytt en avlastning, eftersom dessa organisationer vanligen själva har kompetenta ledare.

Tyvärr har några av fritidsföreningarna redan efter några år måst nedlägga sin verksamhet på grund av olika anledningar, främst svårigheten att få folk att engagera sig i ledningen. Men även ekonomiska svårigheter har haft betydelse, särskilt för de föreningar som inte haft tillgång till gillestuga eller annan festlokal som genom uthyrning kunnat bidra till att finansiera en del av verksamheten. En sådan större lokal är ju också till fördel för större grupper och sammankomster.

Nedläggandet av dessa föreningar är ju att beklaga. Allt som kan bidra till att berika fritiden och minska tristessen i de s. k. sovstäderna har ju ett berättigande och förtjänar uppmuntran.

GÖSTA SYKFONT

har under flera år varit ledamot i Kungsladugårds ungdomsråd och är mycket intresserad av fritidsproblem bland ungdom. Han skriver här om verksamheten i bostadshusens fritidslokaler.

Påsklåda med påskjobb

Påskpyntlådan innehåller material till:

Tupp
Höna
Kyckling
Äggkorg
Två äggkoppar
„ servettringar
„ ljusstakar
„ påskgummor
Mobil
Färgade fjädrar
färgad kartong
färg och pensel
och div. annan material.

Utförlig arbetsbeskrivning
och mallar, sammanställd av
hobbykonsulenten, konstnär
Elmar Pilups, medföljer
varje förpackning.

Pris

Kr. 11:—

Titta på ovanstående bild . . .

Hobbycentrum

St. Katrinelund,
Levgrensvägen,
tel. 18 79 77

Ungdomsbyrån

Föreningsgatan 13,
tel. 20 09 20.

där finns trevligt hobbygöra inför påskhelgen som var och en kan vara med att färdigställa. Påskpyntlådan passar såväl för föreningens hobbykvällar som för familjens hemmaaftnar. Gör gärna ett besök på Hobbycentrum eller Ungdomsbyrån, där kollektionerna finns att beskåda.

Statsbidragen i nya budgeten

Tre statsbidragsformer, som intresserar ungdomsledarna i högsta grad, är de bidrag, som genom skolöverstyrelsen utbetalas till stöd åt ledarutbildning, fritidsgrupper och instruktörer. Bidragen har som bekant utgått sedan år 1954. I årets proposition, som avser budgetåret 1961—62, kan man konstatera bl. a.:

● Det nuvarande anslaget till *ledarutbildning* utgör 1.353.000 kr. Skolöverstyrelsen äskade höjning med 915.000 kronor. Ecklesiastikdepartementet tillstyrker emellertid endast 143.000 kr. av denna förhöjning.

● Bidraget till *fritidsgrupper* uppgår innevarande budgetår till 3,4 miljoner kr. Beloppet är emellertid ett förslagsanslag och får således överskridas och det har man under 1959—60 gjort med drygt 600.000 kr. Edenmans departement vill att fritidsgrupperna ska få 5,4 miljoner kr. i anslag nästa budgetår. Skolöverstyrelsen hade föreslagit, att den lägsta åldern för fritidsgruppernas deltagare borde sänkas till 10 år (mot nuvarande 12) men där sa departementet nej.

● När det gäller *instruktörerna* så utgår för närvarande ett bidrag å 674.000 kr till 47 ungdomsinstruktörer. Skolöverstyrelsen tyckte att detta var otillräckligt och ville att anslaget skulle höjas så att flera instruktörer kunde anställas och man ville också ha högre bidrag per instruktör. Ecklesiastikdepartementet föreslår oförändrat antal instruktörer men vill höja bidragen med omkring 2.000 kronor per instruktör. Departementets anslagshöjning medför 96.500 kr i merutgifter för statskassan.

Atelierteaterns

nästa pjäs blir en skandinavisk urpremiär: Claude Santellis Familjen Harlekin. Premiär den 20 febr. Ring oss och diskutera våra fördelaktiga gruppabonemang. Om så önskas ordnar vi gärna diskussion efter före-

Ungdomsberedningen bör påskyndas

säger man i SSU-organet UNGA RÖSTER som vill att ungdomsberedningens arbete skall påskyndas. Man vill också att förslag skall framföras om bidrag till ungdomsorganisationerna i staden för anställande av distriktsinstruktörer samt anordnande av kurser för ungdomsledareutbildning.

Man pekar på att det var i början av 1958 som SSU:s förslag om en särskild ungdomsstyrelse resulterade i att stadsfullmäktige tillsatte "beredningen för förebyggande verksamhet för ungdom". Sedan dess, säger man, har behovet av ett ordentligt klarläggande av de principiella och praktiska riktlinjerna för stadens insatser på detta område blivit allmer aktuellt. Man pekar på ungdomskullarnas kraftiga ökning och behovet av att frågan om ungdomens fritidsverksamhet skjutes i förgrunden.

Man avfyra:

"Ungdomsberedningen har nu haft tre år på sig att diskutera och framlägga förslag. För något år sedan skymtade i pressen uppgifter om att beredningen inhämtat synpunkter på frågan om ungdomsstyrelse från berörda styrelser och nämnder inom den kommunala förvaltningen. Tanken tillbakavisades bl. a. av idrottsnämnden med den något grumliga motiveringen att en ny styrelse skulle komma att kosta pengar, att de ideella motiven borde vara främsta drivkraften i ungdomsorganisationernas verksamhet — som om någon ifrågasatt det. Tydligt såg sig nämnden själv bäst skickad att leda denna verksamhet.

Oavsett om beredningen låtit sig påverkas av dylika synpunkter eller i vilken riktning dess förslag kommer att gå är det hög tid att frågan nu tas upp till slutgiltig behandling. Man får emellertid förutsätta att stadsfullmäktige innan man går till beslut kommer att inhämta de i staden verksamma ungdomsorganisationernas synpunkter."

ställningen. Ring 11 20 88 eller 16 22 15. Dagligen kl. 10—13.

Barnpjäsen "Bygga hus" av Elsa Fischer har premiär under "februarilovet" den 22 februari och spelas även följande dagar kl. 16.00.

Kvibergs Fritidsgård

— belägen intill de båda väldiga byggkropparna "Östblocket och Satelliten" i Kviberg är nu så pass färdig i sin första etapp att man kan ta i bruk den mindre byggnaden. Flera föreningar har anmält intresse av att vara med och måndagen den 6 februari hade ungdomsbyrån inbjudit dessa att överlägga om lokalernas användning. Representanter från Kyrkan, Frälsningsarmén, Unga Örnar, Demokratisk Ungdom, Scoutrörelsen hade infunnit sig och senare tillkommer ABF och representant för idrottsrörelsen. Intendent Törnberg och förvaltare Lundberg redogjorde för Stiftelsen Samhällsbyggnads görande och låtande och kunde bl. a. förevisa de nu färdigställda ritningarna över den stora byggnaden. Omändringsarbetena väntas vara avverkade så att sistnämnda byggnad kan tagas i bruk någon gång i början av september månad.

I samhällsbyggnads stora fastighet finns det 456 lägenheter och i Riksbyggnads komplex inryms 252 bostäder, så nog finns det att göra för alla de frivilliga krafter som är beredda sätta igång med ungdomsarbete. Ungdomsbyråns föreningssektion handlägger utrustningen av stugorna och kommer även att sköta det administrativa arbetet med fritidsgården i Kviberg. Nylöse Ungdomsråd hade också mött upp mangrant och är mycket intresserat av projektet och har lovat det sitt stöd.

Ungdomsledarkurs

Skolöverstyrelsen anordnar under tiden den 5 april—21 juni en fortbildningskurs för ungdomsledare. Kursen är fram till den 2 maj förlagd till kursgården Molnbyggen, Leksand, och därefter till Tollare Folkhögskola på vintern.

Man syftar enligt kursledningen till att sammanföra personer med omfattande erfarenheter av aktivt ungdomsarbete för att med utgångspunkt från ungdomens nu aktuella psykologiska och sociala behov meddela en mera kvalificerad ungdomsledarskolning.

Högst 25 deltagare tas emot i kursen, vilka erhåller resebidrag, motsvarande

Kulturtröskeln

årgång II — pågår under vårterminen efter ett mycket intressant program och i regi av Folkuniversitetet och Barnavårdsnämndens ungdomsbyrå. Ämnesledaren *Bojan J:son Liljesson* har lyckats skapa flera verkligt intressanta träffar och ungdomsgårdarna har svarat med att intressera ett 30-tal ungdomar att komma med.

Starten skedde den 26 januari på Stadsteatern med teaterchefen *Karin Kavli* och *Uno "Myggan" Ericson* som värdar och ciceroner. Ungdomarna fick besöka teaterenvirongerna — där speciellt scenens möjligheter väckte förundran — innan man besåg *Thurbers revykomedi "Karneval"*. Efteråt arrangerades en pratstund om pjäsen, varvid ungdomarna samtalande med *Uno Ericson* och kursledningen om teaterpjäsen.

Påföljande torsdag fick ungdomarna uppleva *Ryssland* på ett alldeles speciellt sätt i sällskap med rysslandskännaren, professor *Artur Attman*. Hans föredrag och intressanta färgbilder resulterade i många frågor och skojiga svar, "en pang-kväll" för att tala med en flickas eget tungomål.

Ytterligare 8 torsdagar skall ungdomar stråla samman kring intressanta studieobjekt och exkursioner.

kostnaderna för resa i II:a klass från hemorten till kursorten och åter samt vivre. Kursavgiften är 400:— kronor. Ansökan senast den 20 febr. 1961 till Skolöverstyrelsen, folkbildningsroteln, Stockholm 8. Följande handlingar skall åtfölja ansökan:

- 1) Åldersbetyg
- 2) Friskintyg
- 3) Avgångsbetyg från genomgångna skolor och kurser
- 4) Intyg rörande erfarenheten av ungdomsarbete
- 5) Rekommendation från riksorganisation eller kommun.

Ungdomsbyrån:

- ◆ Ungdomsdelegationen har följande ledamöter under år 1961: L.-E. Skarin (ordf.), John Ahlén (v. ordf.), Bengt-Olof Thylén (sekr.), samt fru Aina Chroona, hrr Gunnar Björklund, Lage Andreasson och Clarence Helgesson. I presidiet ingår de tre förstnämnda. Sammanträden hålles som regel varannan onsdag.
- ◆ Avsägelse från ledamotskapen i ungdomsråden har inkommit från Sten Johansson i Nylöse Ungdomsråd, Elsie Persson, Redbergslid, samt från Britta Ramdahl i Bräcke. Ersättare för Sten Johansson har redan utsetts av barnavårdsnämnden. Det är fångvårdstjänsteman Bengt Nilsson, scoutledare i Nylöse Scoutkör.
- ◆ Göteborgs Bordtennisförbund har fått sedvanligt anslag till de ungdomstävlingar, som man arrangerar varje år i februari i Exhuset. En skrivelse från Runa IK med begäran om utrustningsbidrag har bordlagts t. v. på grund av att föreningens klubbhus ännu inte färdigställts. Skogens IF har fått igångsättningsbidrag för ungdomsverksamhet i Järnbrott.
- ◆ SMU i Stor-Göteborg har hos Ungdomsdelegationen begärt bidrag för bl. a. sin instruktörsverksamhet, vilken fråga bl. a. aktualiserats genom att föreningen anställt en ny ungdomskonstulent. Ungdomsdelegationen, som har behandlat ärendet men på grund av brist på anslagsmedel har måst avslå föreningens begäran, ämnar inför årets budgetframställning ta upp hela problemet med instruktörsbidrag.
- ◆ Ungdomsdelegationen har till barnavårdsnämnden överlämnat en framställning om anslag för bedrivande av verksamhet bland pojkgång i staden. Ungdomsdelegationen grundar sin framställning på de försök som ungdomsbyrån gjort i en del stadsdelar ifråga om uppsökande verksamhet bland vinddriven ungdom.

Edenman är måttlig . . .

Någon entusiasm från ungdomsorganisationernas sida gentemot de förslag som framlägges i åttonde huvudtiteln i årets statsverksproposition och som gäller bidrag till ungdomens föreningsliv, kan knappast uppstås. Ecklesiastikdepartementet har i år turen att kunna hänvisa till en utredning som skall göra en översyn av bidragen till folkbildningsverksamheten. Varje radikalt förslag från skolöverstyrelsen som syftar till ökade anslag aviseras med att ecklesiastikministern "inte nu är beredd att ta ställning med hänsyn till den pågående folkbildningsutredningen". Föregående år, när SÖ i stort sett lade fram samma förslag (t ex bidrag till specialledarutbildning och en sänkning av lägsta ålder för fritidsgruppsdeltagarna från nuvarande 12 till 10 år) hade man inte någon sådan utredning att hänvisa till, men det gick i alla fall bra att avslå förslagen. Systemet (eller knepet) är oantastbart, men det är trist att folkbildningskommittén i år får fungera som räddningsplanka mot skolöverstyrelsens förslag om höjda bidrag till ungdomsorganisationernas verksamhet.

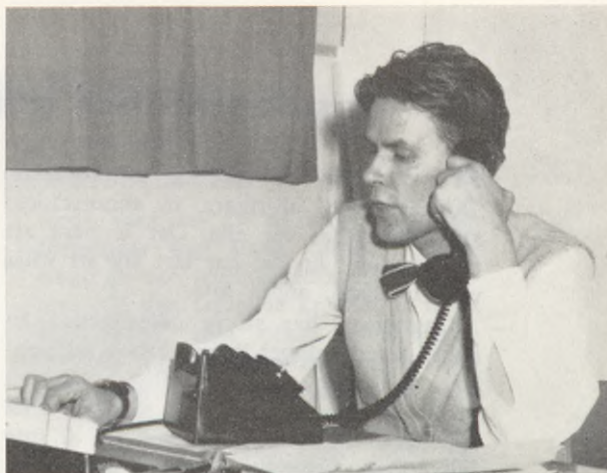
(Elon Johansson i Unga Örnar 2/1961)

- ◆ Ungdomsbyrån har lyckats engagera Elmar Pilups som hobbykonsulent för det samlade arbetet med hobbyverksamhet och konsthantverk. Pilups träffas på ungdomsbyrån. Hobbycentrum på Ungdomsgården Stora Katrinelund fortsätter under Erik Gotfredsens ledning och dit kan också föreningar, klubbar och andra sammanslutningar vända sig.
- ◆ Som instruktör för båtspportverksamheten och ledare för sjösportgården i Sandarna har ungdomsbyrån engagerat Pelle Lawner. Verksamheten är mycket omfattande och vår nye båtinstruktör har just nu händerna fulla av att hjälpa alla båtentusiaster.

Här är det bråttom

— säger basen på Mossebergs Ungdomsgård, föreståndare Kalle Mattsson. Vår telefonintervju avsåg att fråga när vi skulle komma till återinvigningen av Mossebergs ungdomsgård, som just i dagarna håller på att få sina nya lokaler färdigställda. I början av mars månad skall det hela vara klart, hoppas man, och då blir den nya adressen: Dr Forselius gata 50.

"Nu kan vi äntligen få arbetsro och föreningar och grupper får förnämliga möjligheter att bedriva sin verksamhet", säger Kalle Mattsson. "Lokalerna ligger ganska isolerade och kommer icke att störa de omkringboende hyresgästerna. Utrustningen på gården förnyas delvis och vi skall bl. a. "värma" upp det hela med nya textilier. Göteborgs Bostadsföretag har varit en idealisk hyresvärd och har inte lämnat någon möda ospard när det gäller att ordna det praktiskt för ungdomsgården.

Kalle Mattsson får ungefär 350 kvm samlad lokalyta i de här lokalerna. Dessutom disponerar man sportlokaler och en del andra fritidslokaler ute i stadsdelen. Södra Guldheden och dess ungdomsarbete måste gratuleras.

Vinterlovet

Ungdomsgårdarna

är öppna mellan kl. 10—14 samt från kl. 17—22 och hälsar all ungdom välkommen. Bl. a. planeras diverse tävlingar, bordtennis- och schackturneringar. Källtorp och Högsbotorp arrangerar ishockeyträning.

Till fjälls

i Sverige och Norge reser ungdomar från Bjurslätt, Högsbotorp, Jättesten, Krokängsgården, Källtorp, Majorna och Vidkärr.

Dagsutfärder

till bl. a. Hindås, Skövde, Lerum arrangerar Bagaregården, Högsbotorp, Kortedala, Kyrkbyn och Nylöse. Burås planerar hemliga 4-kronorsresor.

Ungdomsläger

skall Burås, Högsbotorp och Källtorp anordna.

Ungdomsträffar

med bl. a. film, dans, lekar etc. arrangeras på de flesta av gårdarna under veckan.

Ungdomskaféerna

är öppna under ovanstående tider på Burås, Jättesten, Majorna, Nylöse och Stora Katrinelund.

Dessutom planeras:

"Snöguben" — en snöskulpturtävling i parken utanför Bagaregården.

"Isblåsning" — musikunderhållning på skridskobanorna.

"Vinterkul" — ungdomsträffar med nöjespatruller i olika stadsdelar.

Hockey-Pockey-uppvisningen på de olika isbanorna.

För närmare upplysningar: Kontakta ungdomsgårdarna och se vidare i dagspressen samt särskilda folders.

Att vara ung i storstad har sina fördelar. "Kulturbordet" är rikare än annorstädes; står tillgängligt för alla. Det är bara att taga för sig! En del har lärt sig att välja med förstånd, andra inte.

Ungdomen har större nöjeslystnad än andra åldersgrupper, större behov att uppleva spänning och omväxling. Och det finns också mycket i en storstad som appellerar till de unga — fast allt är inte fullvärdigt. Överallt braskar reklam om olika lockelser, barer, danssalonger, biografier och skilda nöjesanordningar. Välj! Du som är ung; du som lever i ungdomens nöjesvirvel; du har möjligheter att välja positivt; skaffa dig egna lärdomar! Men alla klarar inte den konsten och för dem kan erfarenheten bli dyrköpt.

Många ungdomar är under veckodagarna engagerade i föreningsliv, kvällsstudier eller annan sysselsättning. På lördagar är emellertid fritiden "vild", dvs. det finns ingen med som har vilja att vägleda och fostra de unga. I den mån de inte lämnas vind för våg övertages fostrarnas roll av andra, som har mera krassa intressen: nöjespapporna. "Vägledning" och "fostran" är vardagsbegrepp, som inte går att förena med glädje och avkoppling, sägs det. Men är det verkligen så? Har vi inte lärt, att rekreation inte är detsamma som att sanslöst koppla av, utan att byta sysselsättning; att koppla till i stället för att koppla av?

En annan synpunkt är att det där med "självfostrans tid" kan låta nog så bra, men är ett orealistiskt begrepp. Ungdom är inte färdig med sin fostran för att den har avgångsbetyg från skolan. Det tar lång tid att få det bekräftat officiellt. Först år 1953 utgick ett statligt fritidsbidrag till fritidsgrupper åtföljt av en uppmaning till föreningslivet att aktivisera sin ungdomsverksamhet. Vid samma tid slopades motboken och den fria spriten klubbades igenom. Ungdomens fyllerikurva fick en kraftig knuff uppåt. Fram till år 1958 hade fylleriförseelserna för 15—17-åringarna ökat med 123 %.

Att radikalt förändra nöjeslivet är en fråga av synnerligen invecklad natur. Ungdomsvårdskommittén insåg detta redan år 1945. Det hjälper inte med en skärpning av ordningsbestämmelserna och det hjälper ej heller med generösare anslag till föreningsliv och ungdomsgårdar. Det behövs mera genomgripande åtgärder. Därför måste en strävan att reformera nöjeslivet också rikta sig mot andra ungdomsociala missförhållanden.

Nu är hög tid för de stora städerna att ge ungdomsvården möjligheter att aktivt engagera sig i nöjeslivet och få möjligheter att ge det en positiv inriktning. På allvar. Profiten på ungdomens nöjesbehov utgör ett betydelsefullt incitament: en större ekonomisk uppoffring för en lyckad week-end. De privata nöjespappornas möjligheter är obegränsade från danssalong till guldkrog. Det är inte bara önskvärt att taga itu med frågan. Det är en nödvändig social renlighetsåtgärd.

Det kommunala nöjesfältet Liseberg visar att samhälleliga insatser på nöjeslivets område kan ge tillfredsställande resultat.

Varför inte låta en del av Lisebergs vinstmarginal gå till anordnandet av en verksamhet av ovan skisserade art? Låt också gärna de ungdomsvårdande organen få större möjligheter till samarbete och insyn.

I första hand bör åtgärderna riktas mot bättre möjligheter till vettiga lördagsnöjen under den mörka årstiden. Det råder ingen tvekan om att lördagen är den mest spritprovocerande kvällen. Vissa vanor och behov har uppstått i nöjeslivet som är mycket svåra att ändra på. Men alla som sysslar med ungdom vet att det är nödvändigt. Utan att dessa åtgärder kommer till stånd på ett kraftfullare sätt förblir de insatser som såväl den kommunala som den frivilliga ungdomsverksamheten utför en fåfäng kamp. Ett första steg borde vara att uppföra en centrumungdomsgård med ordentligt tilltagna nöjeslokaler.

Föreningarna förtäljer:

IK STERN

startade en ny orienteringskurs den 10 februari för tonåringar, berättar ungdomssektionens energiske ledare, *Sven Almgren*. Inte mindre än ett 50-tal hade anmält sig. Så småningom får deltagarna öva sig i praktisk tillämpning av den fina orienteringssporten under lördagseftermiddagarna.

Under vinterlovsveckan ordnas ett läger i Sälen för cirka 15 pojkar och på tal om vintersport så har ett par ungdomar varit med på Svenska Skidförbundets kurs i Östersund.

Den livaktiga ungdomssektionen räknar nu med över 100 medlemmar i åldern 12—18 år.

SSU:s GÖTEBORGSDISTRIKT

anordnar den 5 mars en veckoslutskurs för klubbledare och kursen hålles i Stenungsund. Under söndagen diskuteras man bland annat "moderna föreningsmöten" med deltagare från olika föreningar och ungdomsgårdar, berättar SSU-distriktets allt i allo, ombudsman *Sven Hulterström*.

FRÄLSNINGSSARMÉN I GÖTEBORG

brukar årligen arrangera sång-, musik- och ungdomsdemonstrationer och dessa hölls i år den 4 februari på Burgårdens Samläroverk. Överste och fru *Karl Hartelius* medverkade bl. a. och vidare kunde i programmet märkas ett bibelspel: "Den borttappade penningen" av *Herman Greid*, utfört av elever vid Överås teologiska skola.

GULDHEDENS SCHACKKLUBB

arbetar med sin ungdomssektion på Mossebergs Ungdomsgård, där ett femtontal ungdomar gnuggar de grå cellerna i energisk träning inför kommande större uppgifter i detta, kanske det största av alla intellektuella spel. Det skulle för övrigt vara intressant att veta hur många schackklubbar med ungdomssektioner det finns i staden. Vill Ni ge Er tillkänna?

BAGAREGÅRDENS

BASKETBOLLKLUBB

torde vara en av de mest energiska föreningar som finns i staden. Deras tränings- och tävlingsverksamhet är enorm och den drivande kraften är *Evert Henriksson*, som också är idrottsinstruktör vid Bagaregårdens Ungdomsgård. Alla åldrar tycks vara med i den ädla sporten och man har såväl förnämliga tävlingsgång som pigga pojk- och flickgång, som alla leklystet sysslar med denna moderna bollsport. Något att ta efter?

KFUK I GÖTEBORG

sysslar även med ett omfattande hobbyarbete och detta har inspirerat till en hobbykurs under tiden 27 februari—2 mars. Man skall arbeta praktiskt med varjehanda småpyssel smycketillverkning, batik, läderarbeten, tygdjur och dockor eller sådant som kan vara till glädje för försäljning och i grupperna. Man skall dessutom gå på studiebesök i hemslöjds- och hobbyaffärer.

Aktuella filmskötarkurser:

1. Skötsel av 16 mm ljudfilmsprojektorer m. m. Den 9, 10, 16 mars mellan kl 19—22
2. Repetitions- och fortbildningskurs. Den 17 mars mellan kl 19—22.
Upplysningar: Ungdomsbyrån, telefon 20 09 20

Ungdomsbyrån meddelar:

att ansökningar om kommunala lokalbidrag till ungdomsorganisationernas lokalhyror under år 1960 skall vara ungdomsbyrån tillhanda senast den 1 april i år. Samma tid skall stipendieansökan för studieresa eller ledarkurs vara inkommen till ungdomsbyrån. Blanketter och upplysningar som vanligt hos Barnavårdsnämndens Ungdomsbyrå, Föreningsgatan 13, telefon 20 09 20.

Redaktören

Årets första månader kan vara farliga månader — för en pappa, som inbillat sina söner, att han i sin ungdom var en baddare i att åka skridskor.

Göteborgsvädrer brukar i allmänhet vara gynnsamt inställt mot dylika pappor genom att servera rikligt med töväder, slask och isfria sjöar, varigenom husets tyrann klarar sig undan den riskabla situationen att behöva leda till bevis att han äger stora färdigheter inom skridskosporten. I mitten av januari var emellertid fader Frost på det humöret, att även vilja bjuda denna av vintergudarna så misshandlade landsända på acceptabel is. Saken var klar — menade de yngre av familjemedlemmarna. Äntligen skulle man få klarlagt att Tumba egentligen är en novis på skridskor jämfört med den isgigant, som lystrar till namnet pappa.

Det fanns ett halmstrå att rädda sig med — fast det var ett tunt sådant. Skridskorna! Inte kunde man åka på sin ungdoms skridskor, de var troligen undanlagda någonstans, sannolikt för små till passformen, dåligt slipade, saknade snören och — — — men nej!

Husets ordentliga fru påpekade i bestämda ordalag, att i det här huset råder det ordning och reda, och ungarna passade på att inflika om Bytesaffären Snabb, där man mot lämplig mellanavgift kunde byta ut de antika skridskorna mot bättre och mera tidsenliga. Där kunde man också få dem slipade och nya snören, ja: det skulle ungarna faktiskt skramla ihop till av de fickpengar, som utdelas varje vecka. Fredagskvällen "klarades" med knapp nöd genom att skylla frånvaron på ett viktigt

sammanträde. Det skulle vara otillbörligt att tvinga ut små barn på skridskoisar efter det hade mörknat. Nej, så skamligt skulle aldrig pappa vilja bära sig åt — —

Lördag eftermiddag emellertid! Det är en lämplig dag för alla uppvisningar av den här sorten, sades det. Då var alla lediga. Mamma kan ju gå med och bära sjukvårdslådan, framhöll en i familjen som försökte att göra sig lustig.

Om natten drömde fadern om piruetter, inner- och ytterskär, om fasansfulla upplevelser tidigare i livet, då olika delar av kroppen misshandlats vid möten med blank, mycket spegelblank och kallsinnig is. I drömmen infann sig olustiga reminiscenser påminnande om mindre ärofulla snubblingar, kullerbyttor, pladasksalto-mortaler och ömma vrister; allt så verkligt att det nästan var smärtsamt.

Morgonens, lördagsmorgonens obligatoriska ljud uppblandades emellertid av andra ljud, behagligt smekande örat. *Regn* och *tö*. Fader Frost hade länge pinat den arme husfadern — men nu var det över. I sista sekunden hade väderguden låtit västanvinden spela upp sin ystra melodi. Plasket mot rutan lät som Bostons symfoniorkester i full aktion under Arthur Fiedler.

Frukostbordet med gråtande barn och en far som endast med möda kunde behärska sina av glädje präglade ansiktsmuskler.

Tänk att denna avskydda göteborgsdimma kan vara så behaglig, så mjuk, så inbjudande att företaga en uppfriskande promenad i. På terra firma!

Lugn, lugn mina barn, vi kanske får en köldknäpp även nästa år. Då så . . .

Förlåt

oss, att vi är litet tjatiga. Även denna gång skickar vi med ett postgiro-inbetalningskort. För dem som glömde bort att prenumerera i julbrådskan. Vi all utkommer med 8 nr även i år och kostar endast 5 kr/helår.

Den populära
OPTIMISTJOLLEN

DIMENSIONER:

Längd 231 cm

Mast 235 cm

Bredd 113 cm

Vikt 45 kg

Höjd 35,6 cm

Segel 3,5 m²

Komplett byggsats med flytplast och segel
i färg Kr 325:—

V. H. T. BÅTVARV

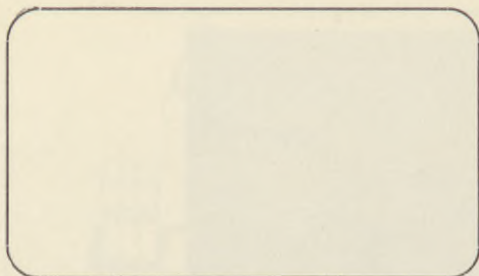
Lunderskov
DANMARK

Upplysningar:

UNGDOMSBYRÅN

Föreningsgatan 13
Tel. 20 09 20/261

Bil. medföljer

Nialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

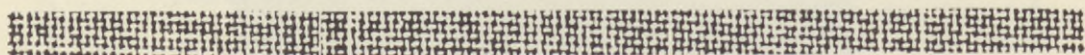
Redaktör och ansvarig utgivare: KJELL ANDERSSON

Adress: UNGDOMSBYRÅN

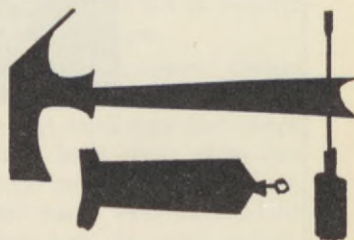
Föreningsgatan 13 • Göteborg • Tel. 20 09 20

Prenumerationspris kr. 5:— Postgiro 491 18

Struves Boktryckeri AB, Göteborg 1961

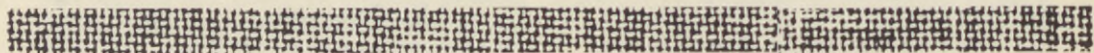

HOBBY

Bland våra senaste nyheter finner Ni mängder av trevliga och dekorativa arbetsobjekt. Lägga märke till vilken vacker design (formgivning) alla våra nya produkter har fått.

I vår stora katalog med över 300 olika artiklar finner Ni mängder av trevliga nytto- och prydnadsföremål. Allt är lika enkelt att tillverka och av samma höga kvalitet och kräver ingen förkunskap. Det gäller bara att följa våra instruktiva och lättfattliga arbetsbeskrivningar.

HOBBY MATERIAL

PILGATAN 9

MALMÖ

TEL. 73475

